

Schemat Dobrej Nowiny do listy „Wyposażanie”

- 1) Bardzo ważne jest, aby wyposażać młodych wierzących w umiejętność prezentowania Dobrej Nowiny. To daje większą pewność przy dzieleniu się z kimś. Istotne też jest to, aby wyposażać od samego początku, czyli od nawrócenia, a w szczególności, gdy prowadzi się kogoś w uczniostwie. Wyposażać należy także osoby, które już są dłużej nawrócone. Wielokrotnie przekonałem się, że wierzący mają braki w fundamentalnych kwestiach, a taką jest m.in. umiejętność podzielenia się prawdą Ewangelii. Tutaj nie chodzi tylko o wiedzę i o to, żeby cokolwiek powiedzieć o łasce Jezusa, ale o takie przedstawienie Dobrej Nowiny, aby było to proste i zrozumiałe dla słuchaczy. Chciałbym zaznaczyć, że Bóg może użyć nawet naszej nieporadności i zbawi człowieka. Ale to nie zwalnia nas z naszej odpowiedzialności za bycie przygotowanym.
- 2) W ramach wyposażania na początek można zapytać uczestników, z jakich głównych elementów składa się Dobra Nowina – hasłowo. To pozwoli na zorientowanie się, w jakim miejscu ktoś jest, aby wiedzieć, jak pomagać, na co zwrócić uwagę. To pozwala także na zbudowanie prezentacji od ogółu do coraz większych szczegółów. W ten sposób można w przyszłości wzbogacać umiejętność kształtowania prezentacji o dodatkowe elementy, jak np. ilustracje, swoje doświadczenie itd.

Można wnioski zapisać w następujący sposób:

1. Bóg stworzył człowieka.
 2. Człowiek zgrzeszył.
 3. Jezus umarł za grzechy.
 4. Człowiek stoi przed decyzją.
- 3) W dalszej części można poprosić uczestników, aby tak rozwinęli każdy z tych punktów, żeby oddać ich podstawowy sens. Ciągłe jednak w wersji bardzo skrótowej, minimalnej.
- Zapiszcie, na co należy zwrócić uwagę:
1. Miłość Boga celem stworzenia człowieka do relacji z NIM, doskonały plan dla człowieka na jego życie. Zakaz dotykania i jedzenia owocu z drzewa poznania dobra i zła.
 2. Grzech człowieka, konsekwencje dla pierwszych ludzi i dla ludzkości.
 3. Jezus – co dokonało się na krzyżu, jakie są tego konsekwencje, jak mogą przyjąć dar zbawienia.
 4. Człowiek stoi przed decyzją.
- 4) Teraz można przejść do rozwinięcia każdego z tych haseł i ułożenia treści Dobrej Nowiny. W tym przypadku będzie to wersja minimum, na przysłowiowe kilka minut prezentacji. Taka wersja jest łatwiejsza do powtórzenia nauki z kimś innych i przydaje się w sytuacjach, gdy są „otwarte drzwi” do dzielenia się, a jednocześnie jest bardzo mało czasu na prezentację. Należy wykorzystać każdą sytuację zainicjowaną przez Boga i dobrze jest być do tego przygotowanym. W praktyce o wiele lepiej jest, gdy

mamy więcej czasu, może nastąpić interakcja, możemy głębiej zaakcentować wybrane części Ewangelii itd. Stąd warto rozwijać się i nie poprzestawać na nauczaniu się prezentacji w wersji krótkiej. Jednak na potrzeby programu uczniowskiego zaczniemy od przykładowej treści Dobrej Nowiny w wersji minimum.

Treść Dobrej Nowiny w wersji minimum:

1. Bóg stworzył niebo i ziemię, umieścił na niej pierwszych ludzi – Adama i Ewę. Bardzo ich kochał i mieli z sobą głęboką relację. Bóg miał doskonały plan dla nich na całe życie. Powiedział też, że mogą jeść owoce z każdego drzewa w ogrodzie Eden, lecz nie wolno im jeść, a nawet dotykać owocu z drzewa poznania dobra i zła, bo umrą.
 2. Niestety, pierwsi ludzie dokonali złego wyboru, łamiąc Boży zakaz, buntując się w ten sposób przeciwko Stwórcy. Boże prawo mówi, że zapłatą za grzech jest śmierć.
W konsekwencji tego grzechu zostali wyrzuceni z raju, została zerwana ich bezpośrednia relacja z Bogiem i nie mogli przeżywać Bożego planu dla ich życia. Świat został skażony przez grzech i dlatego każdy z nas rodzi się grzeszny, oddzielony od relacji z Bogiem i nie może doświadczać tego doskonałego planu. Umierając w tym stanie, człowiek zostaje osądzony, potępiony i oddzielony od Boga na wieczność.
 3. Bóg kocha człowieka i chcąc go uratować, posłał swojego Syna Jezusa Chrystusa, aby stał się naszym reprezentantem w miejsce pierwszego Adama. Jezus na krzyżu wziął na siebie Twój i mój grzech, i zapłacił za niego cenę, jaką jest śmierć. Z tego powodu masz możliwość wrócić do pierwotnej relacji z Bogiem i żyć wiecznie, przyjmując dar zbawienia. W jaki sposób? Poprzez prostą modlitwę, w której:
 - a. uznajesz przed Bogiem, że jesteś grzesznikiem,
 - b. żałujesz i przepraszasz Go za wszelki bunt wobec Niego,
 - c. przyjmujesz przebaczenie płynące z tego, co zrobił dla Ciebie Jezus na krzyżu,
 - d. wyznajesz swoją wiarę w Jezusa jako swojego Pana i Zbawiciela, co oznacza, że od tego momentu twoje życie nie będzie należało do Ciebie, ale do Jezusa Chrystusa.
- I to jest Dobra Nowina. Czy rozumiesz teraz, w jakim jesteś duchowym położeniu i co zrobił dla Ciebie Bóg?
4. Bóg do niczego Cię nie zmusza, ale stoisz przed decyzją, a brak decyzji jest też decyzją. Czy chcesz dobrowolnie wrócić do relacji ze Stwórcą na Jego warunkach?
 - 5) Proszę, zwróć uwagę na zakończenie schematu Dobrej Nowiny. Bardzo ważne jest to, aby nikim nie manipulować. Powierzenie swojego życia Jezusowi musi być dobrowolne, ale zawsze warto postawić kogoś przed taką decyzją. Jakakolwiek by nie

była odpowiedź. W ten sposób, bez manipulacji, „kujemy żelazo póki gorące” i wykorzystujemy czas Bożego działania. W dalszej części proponuję, w jaki sposób można przejść od prezentacji Dobrej Nowiny do poprowadzenia kogoś przez tzw. modlitwę grzesznika.

Gdy odpowiedź jest pozytywna:

Jeżeli tak, to możesz się teraz pomodlić samodzielnie, na głos albo mogę Ci pomóc – ja się pomodlę, a Ty będzie powtarzał za mną słowa modlitwy, uznając je za swoje. Na koniec powiedz „Amen” na znak, że się utożsamiasz z wszystkim, co wypowiedziałeś. Jak wolisz?

Jeżeli chcesz, abym Ci pomógł, to powtarzaj za mną na głos słowa modlitwy:
(Przykładowa modlitwa)

„Boże, wyznaję, że jestem grzesznikiem. Żałuję za wszelki grzech i bunt wobec Ciebie w całym moim dotychczasowym życiu. Proszę Cię o wybaczenie. Panie Jezu, dziękuję za to, że umarłeś za mnie. Wyznaję wiarę w Ciebie i w to, że Twoja ofiara jest jedyna i wystarczająca, abym mógł przyjąć dar zbawienia. Powierzam Ci całe moje życie, uznając Cię moim Panem i Zbawicielem. Od dzisiaj nie należę do siebie. Oddaję Ci wszelkie prawa do mojego życia. Boże, proszę, napełnij mnie Duchem Świętym i pomóż mi być wiernym uczniem Jezusa. „Amen”.

- 6) Tzw. modlitwa grzesznika jest tylko przykładowa. Nie chodzi o to, żeby uczyć się jej na pamięć, ale rozumieć, jaką zawiera treść, co należy w niej zawrzeć. W praktyce zazwyczaj poprowadzimy kogoś przez modlitwę różniącą się od schematu. To nie jest nic niewłaściwego. W końcu nie sama modlitwa zbawia. Trzeba uwierzyć „w sercu”. Modlitwa jest tylko wyrażeniem pragnienia serca, więc jej kształt może się różnić. Ważne, żeby zawierała adekwatną treść.